

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
nr. 30.
Adresa nu se pri-
mește — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE
Se primesc la Administrațiune în
București și la următoarele
redacții de ANUNȚURI:
— la N. Dukas Nachf.,
— Angenfeld & Emeric Les-
— Heinrich Schalek, A. Op-
— Nachf. Anton Oppelik.
— la A. V. Gold-
— Stern Bornat, Iuliu
— (VII Erszéköt-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
— se plătește pe o coloană
— pentru o publicare. —
— mai deose după tari-
— în voință. — RECLAME pe
— și o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXV.

"GAZETA" iese în fiecare d.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 oor., pe șase luni
12 oor., pe trei luni 6 oor.
N-rii de Duminică 2 ș. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francoi, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 francoi.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața nr. 20.
Târgul Inului Nr. 20, etejiu
I.: Pe un an 20 oor., pe șase
luni 10 oor., pe trei luni 5 oor.
Cu dănuș în casa: Pe un an
24 oor., pe 6 luni 12 o., pe trei
luni 6 odoane. — Un esențiu
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

nr. 77.

Brașov, Vineri 5 (18) Aprilie

1902.

Cine a spart solidaritatea?

VIII.

Ce nu se întâmplase la confe-
rențele de mai înainte, se părea că
se atins la conferența din 1892,
deci ca comitetul central al parti-
dului să fie compus din elemente
omogene. Tristele experiențe cu in-
trigele și certele continue în sinul co-
mitetelor dela 1887 și dela 1890 făcuseră
clar ca omogenitatea să fie pre-
lucă din capul locului de către toți
membrii amici ai solidarității ca un
postulat neînclăturabil.

Am șis mai sus „se părea“, căci
în adevăr comitetul dela 1892 trecea
de omogen numai, fiind că toți mem-
brii lui erau luați dintre cei ce au
fost și votat pentru „neamănata
ștergere a memorandumului“.

Și lucru curios, cei ce atîșaseră
și nutriseră intrigele și certele de
mai înainte ajunseseră a avé prepon-
deranță în comitet, nu atât prin nu-
mărul lor, cât mai mult prin faptul,
că delegația, séu, mai bine șis, biroul
comitetului din Sibiu, sediul séu,
era compus numai din „tribuniști“
și „beget“, séu cum s'ar dice după fran-
cezesc, de sânge pur.

Acest birou se compunea din
treo 4—5 membri, avénd în frunte
pe al doilea vice-președinte al co-
mitetului Eugen Brote. Președintele
peșina la Turda, ér întâiul vice-pre-
ședinte în depărtare de două șile
dela Sibiu. Ceilalți membri în nu-
măr de vreo opt-spre-dece (cu totul
nu fost 25) erau respirați prin dife-
rențele tinuturii, unde își aveau ocu-
pațiunea, unii chiar în depărtări forte
mari.

Astfel trebile comitetului le con-
ducea de fapt biroul din Sibiu sub
conducerea lui E. Brote, care își
avea „marș-ruta“ sa, ori, cum îi dicea
c'ún cuvânt mai bine sunător,
direcțiunea sa particulară în așa șisa
„campania memorandistă“, care i-se
de fresce dela „stab“-ul grupului, al
cărui șef nominal era Ioan Slavic. De
acea direcțiune în multe casuri
membrii esteri ai comitetului nu
șiau și nu aflau nimic, decât la
adunările plenare ale acestuia, când
stăteau față în față cu fapte impli-
cite. Procesul memorandumului ne-a
dețerit o forte urită, dér destul de
convingătoare ilustrație cu privire la
acesta.

Mai dispuneau „tribuniștii“ din
Sibiu în mod nelimitat și de colón-
nele „Tribunei“ asupra căreia con-
șorțiu, care a fondat'o, perduse ori
ce înțurire, și care, fôie îndată
după faimosă „biruință“, fú decla-
tă tot de ei, fără de nici o inpu-
tericire din partea partidului, de
singurul organ autorizat al parti-
dului național român.

Unii vor pune întrebarea cum
se făcea, că din Sibiu, cu o clasă
inteligentă română atât de numé-
toasă, nu se recrutau în comitet de-
cât numai „tribuniști“? Nu mai erau
în Sibiu în afară de cei ce apar-
țineau acestei gasece, aderenți ai par-
tidului național? Ba se mărturiseau
și alții ca aderenți ai partidului, dér

ori-că n'aveau curagiul de-a rivalisa
cu acea specie de ómenii ai „grupu-
lui“, ori că trăiau în pré mare în-
cordare cu ei, ori că erau nepășă-
tori. Destul, că Sibiuul ajunsese a nu
mai furnisa pentru comitetul parti-
dului decât „tribuniști“. De aici se
explică cum dela 1890 administra-
torul și cassierul „Tribunei“ și mai în
urmă locțiitorul lui Slavic în direc-
țiunea acestei foi, E. Brote, ajunsese a
fi vice-președintele permanent în
comitet.

Neajunsurile amintite mai sus,
favorisând așa de mult politica
ocultă a grupului, care se introduse
pe nesimțite ca element turburător
și disolvant în partidul nostru na-
țional, au adus cu sine toate acele
rele, ce au ros atât de cumplit timp
de șeci ani la rędăcina solidarității
nóstre naționale și au dat nascere
în sinul nostru unor aparițiuni anar-
hice triste, ca cele ce le vedem ađi
apropie pretutindenii pe unde ne
aruncăm privirile.

Nu vom înșira aici aceste apa-
rițiuni. Lumea noastră românăescă le
cunósce și le resimte destul de
amar. Scopul principal al acestor ar-
ticoli este de-a răspunde la nesfârșite-
le învinuirii și bérfele ale potrivni-
cilor nóștri, că „Gazeta Transilvaniei“
și bărbatul, care conduce acest diar
de-apropie un pătrar de vrac, ar fi
fost pricina, că acești comediani po-
litici n'au putut să-și ajungă scopul
cu memoriul; că organul nostru, care
necurmat fără cea mai mică șovăire,
dér cu abnegare atât mai mare a
muncit și a stărut pentru întrupa-
rea principiului solidarității în lup-
tele nóstre naționale, ar fi de vină,
că „acolo unde ei căutau totul, nu
era ce căutau“ și că „cu Viena au
încercat și nu li s'a sfetit, politica
memorandistă n'a aflat ascultare la
Burg“¹⁾.

Koerber și Szell. E interesant, că
foile, cari au conexiuni cu guvernul aus-
triac afirmă, că cestiunile litigióse în afa-
cerea pactului n'au fost rezolvate și că
nici nu se póte spera curénd o rezolvare.
Față de afirmările foilor vieneze, șiarele
guvernamentale unguresci susțin cu tãrie,
că nu există crisă și asigură înainte, că nici
nu va fi. Așa-dér unii afirmă, alții négă.
După părerea Austriacilor, crisa e în ajun
de-a isbucni și séu cabinetul austriac, séu
cel ungar va cădê. A treia alternativă e,
să cadă améndoi: atât Koerber, cât și Szell.
Foile opoziționale unguresci exprimă te-
merea, că guvernul austriac va rămâne
învingător.

Reînnoirea triplei alianțe. „Frem-
denblatt“, organul ministeriului de esterne,
serie următóarele: În legătură cu reînnoirea
triplei alianțe, care a fost obiect principal
de discușiune cu ocașia întêlnirilor din Ve-
neția și Viena, s'a ivit și scirea, că trac-
tatul de alianță se va publica de astă-
dată. Scirea această se desminte din cer-
curile normative berlinese. Cel mult decât
subscriindu-se tractatul, despre reînnoirea
alianței se va face amintire în publicitate
în formă oficială. În cercurile diplomatice

¹⁾ „Trib. Pop.“ dela Arad nr. 52 din 1902.

se contéză la aceea, că noul tractat va fi
încurénd iscălit, așa ca delegațiunilor din
est-an li-se vor face comunicări în privința
acesta.

Acțiunea economică a Sêrbilor.
Din Neoplanta se scrie, că Sêrbii din
Bacica și Torontal încep să se organizeze
în privința economică. Ei ar înființa reu-
niuni agrare sêrbesci cu scop de-a cum-
pêra séu arênda pãmênt exclusiv pentru
Sêrbi. Ei au arêndat deja proprietatea ca-
pitolului din Zagreb aflătore în comitatul
Bacica, subarendându-o exclusiv Sêrbilor.
— Foile maghiare dau alarma și strigă
cât le ia gura, că etă acum și Sêrbii fac
ceea-ce de mult au început să facă Ro-
mânii: se organizéză pe teren economic.

Se svonise prin șiarele strêine,
că în cabinetul român se va face încu-
rênd o ramaniare. După cum se comunică
din isvor oficios din Bucuresci, svonurile
acestea se reduc la faptul, că d-l Ionel
Brătianu, care până acuma ocupa în mod
provisoric portofoliul ministeriului de es-
terne, va rămâne definitiv la acest porto-
foliu, ér ministrul-președinte D. Sturdza va
conduce și de aci înainte resortul minis-
teriului de rêsboi.

**Disolvarea comitetului mace-
donean.** Guvernul bulgar a adus la cu-
noscința conducătorilor comitetului mace-
donean, că a decis în principiu disolvarea
lui. Motivul hotărîrii este, că corifeii co-
mitetului au fost descoperiți, că organi-
séză bande jãfuitóre.

Tariful vamal german. O tele-
gramă din Berlin spune, că în cercurile
parlamentare face senzație un articol din
„Hamburgische Correspondenz“ în ces-
tiunea proiectului de tarif vamal. Artico-
lul, inspirat, amenință pe agrarieni cu re-
tragerea proiectului, decât aceștia persistă
în pretențiunile lor pentru urcarea taxelor
pe cereale. Articolul mai asigură, că gu-
vernul va reînnoi convențiunile comerciale
cu Italia și Austro-Ungaria.

Școléle secundare maghiare.

În ședința dela 15 Aprilie a dietei,
deputatul Ioan Csernoch (partidul popular)
a ținut un lung discurs, în care s'a ocupat
cu învățământul. Vorbind și despre școlé-
le secundare maghiare el șise:

„În ce privesc școléle secundare am
să fac observarea, că acestea nu corespond
de loc speranțelor, ce se légă de ele. Ti-
nêrul eșit din școléle nóstre secundare nu
cunósce limbă; învață limba maghiară,
ceea-ce e corect, bine și necesar, dér nu-și
câștigă cunoscințe în limba germană,
francesă și latină și peste tot în nici o
limbă strêină n'are atâtea cunoscințe, încât
să fie în stare a ceti măcar în ele. Ori ce
am dice, vechiul proverb latin tot mai are
valóre: *quot linguas calles, tot homines va-
les*. De aici vine, că tinerimea eșită din
școléle nóstre n'are cunoscințe de limbă
suficiente, încât să se póta califica pentru
carriere științifice mai înalte. De altă parte
acei puținii, cari cunosc limbă strêine,
fac traduceri rele din opere strêine,
fiind-că sunt siguri, că și așa în Ungaria

nu cunósce nimeni traduceri acestea, cari
ni-se vënd noué ca știință gata. Nu este
în contra patriotismului, decât cine-va pre-
tinde, ea tinerimea nóstră să învețe limbă
cât mai multe. Cu cât vënd mai cultă na-
țiunea, cu atât sunt mai sigur de progre-
sul ei, și cu cât șcie mai multe limbă, cu
atât va fi mai în stare de a-și asigura o
poziție mai însemnată în concertul națiu-
nilor europene.“

Corespondență din Bucuresci.

— 31 Martie v. 1902.

Cu inima plină de durere viu să
vestesc încetarea din viață a vrednicului
farmacist și marelui naționalist **Iosif Au-
reliu Ciurea**, de origine din Bucium-isbita
lângă Abrud, frate cu preotul greco-ca-
tolic din Abrud.

Rêposatul are merite, care numai un
biograf consciințios și cunoscător a stãri-
lor de lucru din România, le-ar puté înfă-
șisa publicului românesc.

Iosif Aurel Ciurea a terminat 6 clase
liceale în Blășiu, fiind întreținut de părin-
tele séu I. Ciurea, care odinioară fusese
profesor în Blășiu și apoi orânduit preot
greco-catolic la Buciumani.

Studiul farmaciei l'a făcut la Reme-
tei în Abrud și după-ce și-a luat licența
în farmacie la Universitatea din Viena, a
trecut în România.

În timpul când regretatul nostru com-
patriot s'a stabilit în Bucuresci, farmaciile
din principatele Moldavia și Valachia for-
mau un monopol privilegiat cu drept ere-
ditar transmisibil din neam în neam al
Șașilor din Ardeal. De aceea toate farma-
ciile din Moldova și Muntenia erau în
mânile Șașilor, cari se cășetoriau cu co-
naționalele lor din Ardeal, nu transmiteau
acesta specialitate decât numai progeni-
tureri lor, într'un *mod revoltător*, și anume
deci n'aveau descendeți direcți, dreptul
de farmacie îl lăsau ca moștenire rudelor
colaterale din Ardeal. Șașii farmaciști apoi,
cari se îmbogățeau pe această cale, favori-
sată în *mod absurd* de domnii principate-
lor române, dându-și în arêndă farmaciile
altor Șași aduși anume din Transilvania,
ei, adevă proprietarii farmaciști sași, se
retrăgeau cu punga plină la Brașov séu
la Sibiu și *blochul* rămânea tot *bloch* (va-
lach) spre a îngrășa pe alte lipitóre să-
sesci sosite din *fundus regius*. (Ardeal).

În asemenea împrejurări a venit în
Bucuresci neuitatul meu amic, Iosif Au-
reliu Ciurea, îndată-ce și-a terminat stu-
diile cu mare succes la Viena. Sosind la
Bucuresci a practicat specialitatea sa la
un farmacist sas, care cu multă avoioie
l'a primit în serviciul séu, fiind-că princi-
piul Șașilor în *practică era obligator-soli-
dar* în a nu primi ucenici, séu asistenți
români în farmaciile lor.

În strada Lipsanilor din Bucuresci,
fiind un proprietar de farmacie sas ajuns
la adênci bătrânețe, care neavénd nici des-
cendeți, nici rude și negăsind nici ama-
torii de a-i lua farmacia în arêndă, ténêrul
Ciurea găsind pe atunci Români cu dare
de mână și de inimă, a cumpêrat farma-
cia Sasului și *ast-fel a ajuns primul far-
macist român în principatele române
unite*.

Chiar dela început harnicul Român
Ardelean din munții apuseni a primit în
serviciul séu elevi români, mai cu sémă

Români ardeleni, fiindcă nu găsea copilași români din țară, și intrând ca membru în Consiliul sanitar, secțiunea farmaceutică, în care erau numai Sași, a stăruit pe lângă neuitații Doctori Davilă și Marcovici de au schimbat pe cale legislativă legea farmaciștilor, neatingând firese drepturile câștigate, în sensul ca nouele farmacii, pe cari le va găsi consiliul sanitar cu cale de a-le deschide seu înființa, să se ocupe prin concurs, examen în scris și oral, numai de Români seu naturalizați Români. De-odată cu intrarea acestei legi în vigoare s'a deschis la facultatea de medicină din Bucuresci și un curs obligator de farmacie. În urma acestor dispozițiuni legale, iubitul meu amic I. A. Ciurea și-a umplut farmacia rënd pe rënd cu elevi români din toate colțurile Ardealului, așa că pot să afirm fără să-mi fie frică de a fi taxat ca mincinos, că în cursul anilor de atunci și până mai deunăzi a scos peste 30 de farmaciști români deveniți *farmaciști proprietari* în regatul român.

Sacrificiile răposatului pe terenul național sunt atât de mari, încât trebuie făcută o biografie anume, care să eternizeze memoria acestui Ardelean de inimă și *mare naționalist*.

Nu era un diar politic, seu o revistă literară de valoare, dincolo și dincoace de Carpați, pe care să n'o fi abonat. Tot el are un mare merit pentru înființarea societății „*Transilvania*“, a cărui membru fondator și *forte activ* a fost până la înțetarea sa din viață. Pentru biserica și școala greco-catolică din Abrud de asemenea a făcut o mică donațiune încă pe când trăia și care împreună cu alte fapte românesce creștinesce ale lui, îi vor *eternisa memoria*. El a murit *sêrac* însă faptele i-au rămas bogate și rog pe puternicul Dumnezeu al neamului românesc, ca să sporască numărul imitatorilor acestor fapte pentru binele și propășirea națiunii române.

Iuân din Gruiș.

Dela Academia Română.

Bucuresci, 3 Aprilie v. 1902.

Duminea trecută mai mulți membri ai Academiei au făcut o excursiune la Constanța, unde au fost primiți cu cea mai mare căldură și unde au vizitat portul, orașul și săpăturile de antichități romane conduse de d-l Gr. G. Tocilescu.

Despre această excursiune veți fi primit informațiuni detaiate din ziarele de aici. Eu însemn numai, că la ea au luat parte, din secțiunea literară A. Naum și Iosif Vulcan, din cea istorică At. Marienescu și Gr. G. Tocilescu, din a științelor Dr. V. Babeș și P. Poni.

Luni secțiunea literară a ținut ședință, în care a decis să propună plenuului Academiei a-se alege membru în locul devenit vacant prin trecerea d-lui Gr. G. Tocilescu în secțiunea istorică, d-l Ioan Bianu, până acuma membru corespondent; ca membrii corespondenți secțiunea propune plenuului a-se alege d-nii Andrei Bârseanu și Virgil Onițiu. Cu facerea raportului despre activitatea literară a fiecărui candidat, s'a însărcinat Iosif Vulcan. Tot-odată secțiunea propune plenuului a-se mai alege membru corespondent d-l Anghel Demetrescu, având a-i presenta raportul d-l D. C. Ollanescu.

Martii s'a ținut ședință publică. Cu asta ocaziune s'au făcut următoarele comunicări: Dr. V. Babeș: Despre substanțele apărătoare și vindecătoare ale sângelui. I. Bogdan: Originea voivodatului la Români, în care a utilizat cu mult succes escelenta colecțiune de Diplome maramureșene publicată de d-l Ioan Mihalgi.

Vineri va fi ședință publică solemnă pentru recepțiunea d-lui Dr. I. C. Istrati.

Recepiendarul, după usul stabilit în anii din urmă, va vorbi despre Ion Ghica, în locul căruia a fost ales.

În numele Academiei are să răspundă d-l D. A. Sturdza, fostul amic intim al lui Ion Ghica.

Comisiunea premiilor își va presenta raportul în ședința de astăzi.

Despre excursiunea la Constanța, etă ce scrie un corespondent din acel oraș în „*Epoca*“:

În ziua de 31 Martie trenul de 1 și 35 p. m., ne-a adus în orașul nostru pe d-nii membrii ai Academiei Române, și anume: Petru Poni și Dr. Victor Babeș, reprezentând secția științifică; Marienescu, Tocilescu, secția istorică; Iosif Vulcan și Naum, secția literară; d-l Bianu, profesor universitar și d-l Casimir, sub-șeful construcției portului.

La gară au fost întâmpinați de d-nii Zahariade, directorul construcției portului și inginerii Murguleț, Puclinschy și Georgescu.

D-nii membrii ai Academiei, dela gară se îndreptăză la port unde, înainte de a visita lucrările, li-se oferă câte un plan și li-se explică până unde au ajuns lucrările, apoi după aceea trec să viziteze lucrările în natură.

În fața lor, titanul cel mic ridică un bloc în greutate de 30 miiklgr., se aruncă mai multe stânci în mare, se scufundă un scafandrier și se pune în funcțiune titanul cel mare.

După aceea li-se pune la dispoziție un vaporăș pentru a visita interiorul portului, apoi li-se servește ceaiul pe vaporul „*Carol*“.

La ora 5 vizitează templul lui Neptun, unde d-l Tocilescu explică, că a fost zidit la anul unu după Christos sub Serviliu Marcu, dând lămuriri și asupra dispoziției templului, de aci merg să viziteze nisele pietri antice descoperite de curînd în curtea diviziiei.

De aci s'au întors la hotel Carol, unde au descins, ér la ora 7 li-s'a servit masa pe vaporul „*Principesa Maria*“.

Primul, care a toastat pentru Academie, a fost d-l Iosif Vulcan. Cuvântarea d-lui Vulcan a fost înălțătoare. D-l Tocilescu a toastat în primul rënd pentru M. S. Regele, pe care-l asemuește cu divul Traian. D-l Marienescu a toastat pentru Marină, d-l Bianu pentru Poni, d-l Dr. Tălășescu pentru Dr. Babeș — și în fine d-l Tocilescu pentru d-l Sturdza.

„Corda fratres.“

Un apel.

— Continuare. —

Acesta fu spiritul, care domină până la sfîrșitul ședințelor și conform căruia s'au comilat, după congres, statutul și regulamentul federațiunii (sê ront écartées les propositions de caractere politique ou religieuses — vor fi înlăturate propunerile de caracter politic seu religios. — Stat. 60 b.), ér congresul din Paris în această privință observă aceeași regulă, cea dela Turin, care se împunea de altfel dela sine în sensul statutului.

În congresul din Turin Italienii aleseră vice-președinte al secțiunii lor pe unul din delegații din *Triest*, Cesar Piccoli.

Dr. Efisio Giglio-Tos, în urma acestei alegeri declară, că studenții italieni au vrut în acest mod a-și arăta iubirea față cu frații supuși altor state și că nu s'a avut în vedere nici un fel de asalt asupra frontierelor, nici vr'o demonstrațiune politică. Astfel Români aleseră deasemenea vice-președinte al secțiunii române un student din Transilvania, supus ungar, pe Lucian Bolcaș. În congresul din Paris Români aleseră érași de vice-președinte pe studentul transilvan Ion Scurtu și tot-odată făcură, în raportul oficial al secțiunii lor, următoarea declarațiune:

„... Trebuie să adăogăm încă declarațiunea categorică, că decă vom crede de cuviință a ridica față cu Maghiarii pretenșiuni politice, vom scii găsi pentru acest scop prilejul, locul și momentul oportun și că nici prin minte nu ne trece de a-le espune aci, în fața federațiunii. Și chiar, decă federațiunea, uitând scopurile sale (despre ceea-ce noi suntem siguri, că nu se va întâmpla vr'odată) ar vré a-se pronunța relativ la conflictul între Maghiari și noi, noi am fi constrînși a răspunde, că

în această privință numai sentimentul nostru și voința națiunii noastre ne pot obliga, va să dîcă atitudinea guvernului român, conclusele adunării legislative a României, precum și decisiunile comitetului național și ale adunărilor Românilor din Transilvania.

„Noi facem parte din federațiune pentru federațiune, fiindcă și noi Români vrem să participăm la marile acțiuni pentru *idealurile umanității* și a ocupa cu demnitate locul, ce ni-se cuvine în concertul popoarelor. Acesta ne-a fost directiva până acuma și acesta va fi deasemenea și în viitor.

„Să sperăm, că cei interesați vor lua notă de această declarațiune și că colegii maghiari vor ajunge la convingerea, că noi, cu toate luptele noastre în afară de federațiune, — în federațiune vrem să fie lăsate la o parte ori ce discordii. Aici îi considerăm pe dênșii numai ca confederați, *cari combat pentru aceleași idealuri sub aceeași bandieră*.“

Atât la congresul din Turin, cât și la cel din Paris, studenții maghiari au luat poziție contra alegerilor făcute de Români, însă amândouă congresele, nau găsit de loc, că prin acesta s'ar contrădice atitudinii, pe care federațiunea își propune de a avé față cu cestiunile politice, nici că ar puté fi în detrimentul intereselor federațiunii; și cu *tote că Ungurii cereau un alt mod de procedere, s'au acceptat alegerile făcute de grupul român*.

Ca „*modus vivendi*“, în congresul din Turin s'a acceptat pentru organizațiunea în congres și în federațiune o grupare după state. Însé în același timp congresul aprobă *uniunea cu grupul italian și român a studenților de naționalitate italiană și română, cari nu sunt cetățeni ai regatului Italiei, respective ai României*. Congresul din Paris nu numai că nu avu nimic de schimbat relativ la consulatele federale italiene și române, cum *pretindeau studenții maghiari și vice-președintele secțiunii lor, Dr. R. Ludvig, dér din contră întemeia secțiunii naționale pentru Finlanda, Polonia, Boemia, țeri, cari în dreptul internațional și în diplomație nu sunt de loc recunoscute ca state*. În aceste fapte, federațiunea pare a fi purces din două principii: de a nu lua poziție nici odată în controversile ce cad pe un teren, în afară de programul său, și de a nu ofensa nici-odată sentimentele membrilor săi.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

-- 4 (17) Aprilie.

Aniversarea Regelui Carol. Regele României va sărbători Duminea viitoare, 8 Aprilie v., a 63-a aniversare a născerei sale și a 36-a dela proclamarea sa ca principe al României. Cu acest prilej se va oficia un Te Deum la Metropolie.

Omorirea ministrului rusesc de interne. Din *Petersburg* se anunță, că alaltăeri după amiazi s'a săvârșit un atentat în contra ministrului rusesc de interne *Sipjagin*. Pe la 1 oră d. a. ministrul voia toemai să părăsescă palatul consiliului imperial când în vestibul îl întâmpină studentul *Balzanev* dela universitatea din Chiev, care fusese pedepsit cu ocazia turburărilor din anul trecut. Din cauza acesta el și-a propus *să-și răsbune*. Ucigașul s'a apropiat de ministru, deghisat în adjutant de armată rusesc, și spuse ministrului, că din însărcinarea marelui duce *Sergius* vré să-i dea o scrisoare. În timp ce întinse ministrului scrisoarea, criminalul trase *cinci focuri de revolver* asupra ministrului. Două cartușe răniră mortal pe ministru, care după 2 ore *muri*.

Față cu campania violentă a Jidovilor din România întreprinsă în organele de publicitate din străinătate împotriva țării, de a cărei ospitalitate se bucură, s'au luat măsuri, ca toate scirile tendențioase să fie la timp desmintite. Din Bucuresci se comunică, că „*Agentia Română*“ s'a adresat pe cale privată biuroului

de corespondență din Viena cu rugămintea, de a-i transmite telegrafic toate scirile anti-române, respective filosemitice publicate prin ziarele din Viena și Berlin, cu scop de-a fi reduse la adevărata lor valoare.

Procese de pressă contra diariștilor germani. Procurorul din Seghedin a întentat în timpul din urmă mai multe procese de pressă pentru articole „*afătătoare*“ împotriva Ungurilor. Astfel vedem dat la judecată pe Em. *Steinacker*, fost deputat, pentru un articol publicat în „*Gross-Kinder Ztg.*“, pe Alois *Krisch* (cu două procese), pe Arthur *Korn* (cu două procese) pentru articole publicate în același diar.

Director „panslavist“ pedepsit. Folsolgăbirăul din Miava a condamnat pe S. Iusenka, directorul băncii din Miava (Marska Banca) la 20 zile arest și 400 coróna amendă, pentru-că „a îndemnat poporul la emigrări“.

Tipografie nouă românească. D-l Ioan *Heres*, fost conducător al tipografiei diecesane din Arad timp de 21 ani, a deschis, începând cu luna Martie, o nouă tipografie românească în Lugosiu.

Un conte arestat. Faimosul conte *Potocki*, despre a cărui celebră partidă de joc de două milioane, cu magnatul ungar *Szemere*, s'a vorbit așa de mult, a fost arestat în Viena. S'au descoperit în sacina lui o mulțime de abuzuri. În zilele din urmă făcuse senzație cererea în cărtorie a cunoscutei artiste dântuitoare *Lois Fuller*, de cătră acest conte *Potocki*.

Lucrătorii ungrîi în România. Vice-consulul austro-ungar din Bêlad publică un avis pentru lucrătorii ungrîi, cari trec în România, în care, având în vedere dese neînțelegeri ivite între proprietari și lucrători, îi sfătuesce pe lucrători să facă contracte încă acasă în Ungaria, ér când trec în România să se presente la consulatele austro-ungare, cari îi vor lua sub scutul lor.

Érași o afacere cu steagul. În Daruvar (Croatia) în ziua de 11 Aprilie cu ocazia serbării naționale au rupt steagul unguresc arborat pe edificiul gării. „*Acesta este în timpul din urmă a treia violare de steag, cu indulgența, ba chiar cu încurajarea autorităților*“ — observă un diar unguresc.

Urania, teatru popular științific anunțat deja, va da Vineri, în 18, Duminecă, în 20 și Lună, în 21 Aprilie reprezentații în sala concertelor. Începutul la 8 ore. Bilete la librăria *Himesch*.

Din luptele sociale, economice și politice din Austria.

„*Deutsche Zeitung*“ din Viena, în numărul său dela 14 Aprilie publică un articol de fond pe care-l reproducem în următoarele:

„*Geht, sperrt sie wieder in die alten Gassen, Eh' sie euch in ein Christenviertel sperr'n!*“
Dingelstedt.

„În Austria încă și azi jidovii forméză cea mai mare putere în stat. Nici armata, nici biserica nu sunt așa puternice, ca „*Alianța israelită*“.

Noi avem delegațiune, o cameră a seniorilor, o cameră a deputaților și șeptespre-dece diete provinciale; însă un singur jidov, *Rotschild*, are mai mare influență, decăt toate aceste corporațiuni parlamentare la oaltă.

Acesta am văduț-o destul de lămurit cu ocaziunea alegerii lui Dr. *Luenger*, ca primar al capitalei, când un *velo* al acestui plutocrat jidan, a fost de ajuns pentru-ca să împedee confirmarea alegerii. Ce folosesc toate victoriile electorale ale antisemiților, cât timp nu vor reuși să înfrângă dominația socială și economică a jidovilor?

Cu toate că antisemiții au reușit în ultimii ani a obține majoritatea la comună și în dieta provincială (*Landtag*) a Austriei de jos, influența partidului anti-

semite este totu-și foarte neînsemnată. Cine se îndoiesce despre aceasta, să facă o plimbare prin străzile principale comerciale ale Vienei și va vedea, că prăvăliile jidovesci se înmulțesc în mod înspăimântător, pe când vechile magazine creștine dispar una după alta.

Intrebarea este, prin ce mijloace s'ar putea înfrânge puterea jidovismului? În prima linie trebuie să vorbim de *pressă*.

În anul 1846, când șiretul „filantrop” Moses Montefiore veni în Galizia, și se căută coreligionarii săi: „Ce vă folosesc falimentele, cât timp nu aveți *pressă* în mâinile voastre?”

Aceste cuvinte trebuie să lumineze pe antisemiți asupra valorii *presei*, căci mulți din ei încă nu sunt pătunși de necesitatea organizării unei *presei* de partid.

Jidovii știu să aprecieze mai bine importanța *presei*. Aprópe toate ziarele nouă întemeiate în acești din urmă zece ani, sunt ziare jidovesci. Afară de acestea se prepară acum apariția unui nou organ jidovesc. Din contră în ultimul deceniu n'a apărut nici un ziar creștinesc, ăr ziare săptămânale creștinii n'au de loc. Nu e nimeni altul de vină la această tristă situație, decât înși-și antisemiții. Aceștia ar trebui în toate cafenelele și restaurantele să ceară cu cea mai mare energie înlăturarea murdarelor și minciunilor ziare jidovesci, ar trebui să-și sprijinească propria *pressă* și să facă propagandă pentru ea, ceea-ce până acum nu s'a făcut în măsură suficientă.

Înainte cu 20 ani, conducătorii antisemiți au dat lozincă: „Cumpărați numai dela Creștinii!” Aceasta este foarte frumos, însă folosește puțin, deore-ce devisa aceasta nu este urmată mai ales de cătră femeii și apoi industriașii creștini sunt mai puțin păgubiți prin cumpărarea dela Jidovi, decât prin vânzarea la Jidovi. Ori-cât de paradoxal s'ar părea aceasta, totu-și este adevărat. Rare-ori se întâmplă să fie ruinat un Arian prin aceea, că cumpără la jidovi, dér se numără cu miile aceia, cari și-au vândut produsele la negustori jidovi, cari prin falimente și împăcări frauduloase au ruinat pe vânzătorii creștini. Ajunge să arunce cine-va o privire în lista insolvenților și se va convinge, că înșelătorii sunt jidovi, ăr înșelăți creștinii.

Dacă înainte cu 30 ani (când mai era posibil) industriașii creștini s'ar fi solidarizat să nu mai lucreze nici pentru un negustor séu confecționar jidan, atunci aceștia ar fi trebuit să-și închidă în curând prăvăliile lor frauduloase. Ați e prăvăliile, deore-ce micii industriași creștini nu se mai pot emancipa din ghiarele exploataților jidovi. Ar fi fără îndoială una dintre cele mai importante probleme ale guvernului, de a săvârși emanciparea industriașilor creștini, care ar fi mult mai folositoare pentru imperiu și popor, decât a fost emanciparea jidovilor, cel mai trist succes al liberalismului.

În lupta contra jidovismului unit internațional, trebuie să ne conformăm axiomei lui Jean Jacques Rousseau: „Nici o toleranță față cu intorelanța!” Trebuie să le răsplătim Jidovilor cu aceeași monedă. Nu trebuie să mergem la teatre în serile, când se dau piese de ale Jidovilor, și în cari debutază artiști jidovi. Trebuie să le arătăm ușa, când ne intră în casă cu vânzări în rate și cu asigurări. Nu trebuie să închiriem locuințe în casele lor, ăr proprietarii creștini să nu-și închiriază casele Jidovilor. Ar trebui să espulsăm din țară pe toți aceia, cari au dat faliment, ori au făcut înșelătorii. Nu trebuie să mergem la avocați și medici jidovi. Nu trebuie să cumpărăm cărți și ziare jidovesci, nici să anunțăm în acestea. Fiicele noastre să nu între în slujbe la stăpâni jidani. Nu trebuie să primim în atelierile noastre ucenici și calfe jidovi, cari învață numai, cum să exploateze mai bine pe creștinii. Trebuie să le interdicem tăiatul vitelor după metoda jidovescă chinuitoare de animale. Nu trebuie să le permitem a-se amesteca în afacerile noastre naționale și religioase și să ne dăim cu ei în tranșă. Nu tre-

bue să tolerăm să fie numiți judecători, profesori, ori funcționari și copiii lor să frecventeze școlile noastre. Nu trebuie să le dăm drepturile civile, ci să-i tratăm numai ca străini tolerați. Pentru mișeliile lor trebuie să-i supunem la imposibile grele, dela serviciul militar însă trebuie să-i dispensăm, căci acolo alt serviciu nu fac, decât spionajii. Trebuie să-i eliminăm din toate societățile și reuniunile. Trebuie să-i escludem din contactul nostru și să ne oprim femeile și fetele de-a intra în contact cu ei.

Trebuie peste tot să procedăm față cu Jidovii, cum procedază Americanii liberi cu Chinezii. Dacă le vom face toate acestea, atunci poate totuși vom rezolvi cestiunea jidovescă.

O pledoarie interesantă.

(Discursul d lui Delavrancea în procesul Caragiale-Caion).

Urmare.

Să analizăm mai de aprópe tipurile, caracterele, din aceste două drame: femeile. În drama lui Tolstoi sunt trei femei, cari contribuie la încordarea dramatică: Anissia, Matrena și Akulina. Marina, orfana, n'are nici o importanță. Ar pute lipsi din dramă.

Anissia nu poate suferi pe bărbatul séu, un bătrân bolnav, supărăcios, avar și osândit să piară. Anissia trăesece într'ascuns cu Nikita, o slugă a lor. E fericită trăind astfel, dér Matrena, muma lui Nikita, urmărind pricosirea fiului și buna ei stare, o înduplecă, cu greu, să dea bărbatului bolnav două feluri de prafuri. Anissia ar aștepta bucuros césul firesc, mórtea naturală, ca să se mărite cu Nikita și să „ștergă păcatele, potrivit legii”. Când Matrena îi arată prafurile, ea tresare: „Ho! ho! și decât e vr'o primejdie!” Matrena stăruie: „tot o să móră!” — Matrena o prididește. Anissia cedeză, jeluindu-se: „oh! bietul meu cap!” și după ce-și otrăvesce bărbatul, auzindu-l cum geme, îi dice Matrinei: „Mai bine ar fi fost sé móră de mórte bună! De ce mi-ai dat acele prafuri?” Ce femeie este acesta? Ii e frică de lege, spaimă de păcat, și totuși, mecanic, își otrăvesce bărbatul, autosugestionată de Matrena. Ignaticii móre. Anissia îi fură banii și îi dă lui Nikita. E aci vr'o voință? E aci vr'o conștiință? Anissia e o ființă rea séu bună? Nu. Criminală fără să vrea, ba încă voinde să nu fie. Ecă primul monstru al inconștientii, al întunecimii, în care orbăcesc toți ceilalți nefericiți eroi ai dramei tolstoiene.

Matrena, muma lui Nikita, e culmea credinței și a nesimțirii. Crede în Dumnezeu, în cruce, în Isus, dér credința ei e un abis în care crimele cad fără s'o emoționeze. Un animal, rémas animal, cu idei religioase. O absurditate feroce, o nelegiuță teistă, o fiară, care nu clipește în fața celei mai sfâșietóre dureri. Pe viitorea sa noră, pe Anissia o convinge să-și ucidă bărbatul și să-și fure banii, pe fiul séu Nikita îi face să părăsescă pe Marina, o orfană pe care o batjocuris; în sfârșit, ca să nu se afle că fiul séu, — acum bărbatul Anissiei, — a trăit cu Akulina, fiica vitregă a Anissiei, îl îndemná să-și ucidă copilul, îndată ce Akulina va nasce.

Akulina e într'un hambar. Se aud gemetele facerei. A născut. Matrena sperie pe Nikita că Starostea va afla de acest concubinaj, și-l torturează, făcându-l să nu vadă altă scăpare, decât pruncuciderea. Muma îndemná pe fiu-séu să-și ucidă copilul! Nikita, ametit de alcool, de incest, de trădări stupide și involuntare, de frică și de crima pe care n'o comisese contra lui Ignaticii, dér de care profitase, așa scos din fire, și tot resistă și-i spune Matrenii: „Dér nu e glumă, e un suflet viu!” Și Matrena, cu o liniște, care trece peste concepțiunea dramatică a antichității, a evului mediu și a timpurilor moderne, îi răspunde: „Ei! suflet viu! Ce e? Un suflet, care abia se ține de trup!” În momentul crimei nu uită să facă cruce copilului și simte o bucurie oribilă, că de aci înainte va trăi bine și liniștit în casa asasinului séu fiu... După-ce Nikita ucide și ese înspăimântat și prigonit de crimă, Matrena se cobóră în pivniță și netedese pământul peste cadavru copilului turtit. În acest final e fericită și bea. Până astăzi nimeni nu și-a închipuit o astfel de muma, un astfel de monstru. Cele mai puternice tragedii ale lui Shakespeare sunt idilice pe lângă fiarele, care băjbăe în întunecimea din „La puissance de ténébres”.

Akulina e o tóntă. Seie de crima și de furtul mumei sale vitrege; dintr'un vag sentiment de răsbunare și de senzații brutal-organice se dă tatălui séu vitreg, lui

Nikita, care se desgustase de Anissia îndată ce aflase, dela muma-sa, de crima Anissiei.

Ce asemănare posibilă ar fi, Domnilor, între aceste trei femei din drama lui Tolstoi și Anca, singura femeie din drama lui Caragiale? Anca iubea pe Dumitru, primul ei bărbat, și îl plângea întréga viață, și totă viața ei nu urmăresce alt-ceva, decât descoperirea și pedepsirea asasinului. Anca e o energie curată, un suflet eroic, o voință estra-ordinară, o conștiință limpede și pune legea și dreptatea de pe pământ mai presus de ideia religioasă. Anca nu comite nici o crimă, ci face suprema jertfă de a-se mărita cu Dragomir, ca să-l chinuască până va mărturisi și va ispăși crima. E evident, Domnilor, că dela Anissia, Matrena și Akulina, trei fiare inconșiente, trei monștri ai întunecimii, nu poți nici să te inspiri, darmită să imiți, — ca să ajungi la concepția Anchii. E evident. E dovedit.

Să comparăm bărbații din Tolstoi cu bărbații din Caragiale.

În „Napasta” Dumitru, victima, nu există. La ridicarea cortinei fusese ucis de 9 ani. Dragomir, ar doilea bărbat al Anchii din dragoste și gelosie, pândise pe Dumitru în pădurea dela Corbeni și-l ucisese. O crimă din iubire. Se însoră cu femeia pentru care devenise ucigaș, și ar fi fost fericit, decât Anca, în timp de 9 ani nu l'ar fi privit cu nise ochi tăioși, nu l'ar fi ars cu un glas de foc, nu l'ar fi turtit cu cuvintele ei, în anumit scop, și nu i-ar fi răscolit sufletul până-ce, ajutată și de nefericitul Ion, nu l'ar fi prins în mărturisirea păcatului. Dragomir n'ar fi avut remușcare. Viața îi place. Fără voia lui, cu d'asila, se duce să espieze o crimă pe care n'o comisese, în locul crimei sale pentru care fusese năpăstuit un nevinovat. Cu cine s'ar asemăna, fie și pe departe, Dragomir? Cu Ignaticii, primul bărbat al Anissiei? Dér Ignaticii e un bătrân, un bolnav, un avar și móre otrăvit, de Anissia. Ignaticii e victimă, Dragomir este ucigașul. Nici un fel de asemănare în firea lor, în caracterul lor, și nici în rolul pe care-l jócă în dramele de care ne ocupăm. Nikita? Nikita este indicat de Tolstoi ca un „coq de village”. Un sensul fără voință; un ușurtec fără scrupul; un nestatornic, care nu iubese serios pe nici o femeie. A înșelat pe Marina. A petrecut cu ea și a părăsit-o. E slugă la Ignaticii. Soția acestuia, Anissia, se amorescă de el. În sfârșit îi e silă de Anissia și trăesece cu Akulina, fata vitregă a soției sale. Ametit în plăceri, se dă la chefură. Nu bea, ca să-și uite vr'o crimă, căci nu săvârșise nici una, ci de poftă, de plăcere. Și deși are oróre de soția sa, de Anissia, îndată-ce află că și-a otrăvit pe primul ei bărbat, comite, din slăbiciune, din frică, din lipsă de energie și de voință, o crimă cumplită: își ucide copilul, ca să nu afle Starostea și satul că l'a făcut cu Akulina. Și cum îl ucide? Într'o buimăcire stupidă, îl aruncă jos, îi pune de-alungul o scândură peste care se trântese cu totă greutatea corpului. Un tipet. Osele fragede ale victimei trosnesc! Și într'o clipă îl apucă furia remușcării. Se repede pe gârliciu pivniței: apucat de spasmuri, strigă în fata mării: „Plânge, n'auzi cum plânge! Și cum trosneau sub mine osele lui!” Cine nu-și aduce aminte de Makbeth și de strigătul lui de remușcare, când își vede mâinile pline de sânge? „Totă apa oceanului n'ar fi în stare să spele petele acestea!” În acest moment suprem psihologic, o perfectă asemănare între Tolstoi și Shakespeare, numai că remușcarea din Makbeth se petrece în palat și cea din „La puissance des ténébres” în colibă.

(Vă urma.)

ULTIME SCIRI.

Bucuresci. 16 Aprilie. „Independance Roumanie” primese dela corespondentul séu din Sofia sciri sensationale. În toate orașele Bulgariei se lucrăză fațis la înrolarea voluntarilor, cari trec individual în Macedonia, unde odată ajunși, se constituie în bande armate. Armele li sunt trimise din Bulgaria și numai de curând s'a espediat din Ruscuc o mare cantitate de arme. Funcționarii publicii și particularii sunt supuși la o contribuțiune forțată, silindu-i să cumpere un fel de timbre postale, pentru sume de câte 5 și 10, lei în folosul pregătirii revoluțiunii. Timbrele au în mijloc chipul unei femei, reprezentând Macedonia cu fiarele de mână, ăr în jur înscripțiunea: „co-

mitetul suprem macedo-adrianopolitan.

Viena, 16 Aprilie. Cu tóte svonorile de disolvare a comitetului macedonean, se anunță din Sofia, că acesta face propagandă activă în vederea evenimentelor, ce se prepară în Macedonia. Un apel adresat societăților provinciale, invită pe acestea la acțiune.

Bruxella, 16 Aprilie. În timpul desbaterilor, mii de lucratori s'au postat în fața camerei. Armata voinde a-i împrăscia, ei s'au opus și au ucis pe Lalouvière, șeful postului. Clericali sunt hotărâți să respingă propunerea votului universal, care se va face Vineri. În cazul acesta revoluția va izbucui. Guvernul întăresce garnisóna capitalei, dispunând de o forță de 25.000 ómeni. Cu totă liniștea, ce pare a domni, greva se estinde în mod îngrijitor în capitală și în provincie. Numărul greviștilor e de 500.000.

Londra, 16 Aprilie. „Daily Telegraph” scrie, că tripla alianță va fi reînviată în timp de două săptămâni. La dorința Italiei, mai multe puncte nouă au fost luate în tractat, din care cauză tractatul nu se va publica.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Aprilie st. v. 1902

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinatorii fóiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coróne, pe șese luni 12 coróne, pe trei luni 6 coróne, pe o lună 2 coróne.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Diverse.

Biblioteca orbilor. De sigur cetitorilor li-se va păre curios când vor auzi de o asemenea bibliotecă și totuși ea există. Marea bibliotecă publică din Londra are un apartament separat pentru orbi. Această curioasă bibliotecă are deja peste 400 de volume și se îmbogătesce mereu. Acum de curând un filantrop din Liverpool a comandat 25 de volume pentru orbii doritori de literatură, voinde a înființa și în acest oraș o asemenea curioasă bibliotecă.

Literatură.

„Cuvéntări bisericesci de Massillon” tratuse din originalul frances de Ioan Gerț metropopol gr.-at. român al diecesei de Oșadeana. — Dja la 1898 apărase în Oșadea mare cartea cu titlu de misiune, care cuprinde 17 predici de ale vestitului orator ecleziastic frances. Predicile sunt împărțite de traducător după anul bisericesc răsbriten, și fiecare este pusă la acea zi și oră a săptămânii, cu o care evanghelie se potriv se predica. — Un volum elegant de peste 400 pagini în 8º cu portretul lui Massillon. Traducerea se distinge printr'un limbaj fr. ales. Prețul 5 coróne (5 Lei 50) plus 20 bani port. Se afla de vânzare la Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureșianu” din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adăuga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandatie.)

Scrieri literare pentru popor.

Diu trecutul Silvaniei Legendă de Victor Rusu 2 cor. plus 10 b. porto.

Dinu Millan român. Nenui a sfânt. de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Feciorul Popoi. Facerea Joiței. O dragoste a veacului. Rocha Catiței. Amedeo Madini. Din viață tristă După natură. Baccalaureatul, de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Proba de foc. comedie într'un act după A. Cotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdan 30 b plus 10 b. porto.

Dracul, novelă de V. R. Buticescu. Are tendința de-a combate credința deșertă. Prețul 20 b. (cu porto 25 b.)

Lira Bihorului, o carte cu povestiri istorice scrisă în versuri, de Antoniu Pop. Prețul 40 b. . . (cu porto 46 b.)

Părintele Nicolae, schiță din viața preoților de G. Simu. Pr. 60 b. + 6 b. porto.)

Sfătuiri de aur sau calea către fericiți pentru sateii români de totă starea și etatea. Cel mai acomodată premiu pentru pruncii dela școala conf.-s. sătesei române, de Avon Bo a Vel hereanu. Cu su prefață de G. Simu Prețul 60 bani o pl. 10 b. porto.

Cuvinte de aur sau învățături înțelepte date de un părinte fiului s-ii. Din operele lui I. H. Campe, tradus în limba română de Ioan Sonea preot gr. cat. în Seplac. Cu permisiunea prea Veneratului Ordinarișt 1 cor. 60 b plus 10 b. porto.

Săpătorul de bani, comedia în trei acte, localisată de A. Pop. Se recomandă mai ales pentru cei ce vrău să jöce teatrul Prețul 24 b. . . (prin postă 28 b.)

Vięta după mörte, sau nemurirea sufletului, dedusă din misterul ființei omenești și deșertăciunea celor trecători, de I. P. Ediția II. Prețul cor. 1. (Cu posta cor. 1.10).

Poesii de V. R. Buticescu. Prețul era la început 2 c r. 40b., acum numai cor. 1.20 (cu posta cor. 1.40)

Suspın și zimbire, poesii și prosă de A. Pop. Prețul 80 b. (cu porto 86 b.)

„Omul”, noțiunii din anatomie și fiziologie și reguli igienice pentru conservarea sănătății și a corpului omeneșc de George Cătană inv. Acăsta carte serveșca ca manual pentru anul al IV-lea al școlei pop., pentru școalele de repetiția și pentru poporul nostru. Prețul 50 bani (pl. 5 b. por.)

Instrucțiunii populare despre datorițele și drepturile pătătorului de dare cdate de Wilhelm Niemandz. Acăsta carte e un îndreptar de o trebuință nespus de mare pentru toți căți au făcut cu dările. Prețul cor. 1.20 plus 10 bani porto.

Cartea ilustrată pentru copii și copile de George Simu. Acăsta broșură conține istoriore și poesii morale spre excitarea gustului de cetă la copii. Prețul 50 bani (+ 56 b. p.)

Bocete adică Cântări la morți, adunata de I. Pop-Reteșanul. Prețul 80 bani (+ 10 b. p.)

Nu më uita! Colecțiune de versuri pentru ocaziuni funebrale. Aranjată prin N. F. Neorăuș. Ediț. IV. Prețul 50 bani. (+ 5 b. p.)

Trandafiri și Viorele Poesii populare culese și ordinate de Ioan Pop Reteșanul. Ediț. III. Prețul redus 60 bani (+ 10 b. p.)

Versuri de dor, adunate din poezii români de A. Prețul 50 bani (+ 5 b. p.)

Doi priși în cursă, comediă într'un act de A. Kellner localisată de I. Em. Bădănu. Prețul 24 bani (+ 3 b. porto).

Dr. Ioan Frappertii publicată de Ioan Papiu. Prețul 60 b. plus 10 b. porto.

„Considerațiuni istorice asupra asociațiilor populare și aplicațiunile lor la națiunea noastră” de Ioan Clinciu profesor la București. Prețul 2 cor. (+ 10 b. prt.)

Țigani, schiță istorică, de I. P. Reteșanul. Prețul 1 cor. (+10 b. p.)

Dilele lui Mesia (Ben Hur) de renumitul scriitor Lewis Valace. Tomul I costă cor. 1.50 Tom II cor 1.40 (+ 30 b. porto de la care.)

Istoria lumii part a a III-a tălmăcită de protot G. Moaru, după Dr. Th. Welter.

Taina norocului sau Povestea satului Nemernicești de Tache Brănduș. Acăsta carte e förte potrivită pentru poporul nostru și costă 1 cor. (+10 b. p.)

Balade populare de Avram Corcea costă cor. 1.60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Banca de școlă de I. Dariu, 30 b plus 10 b. p.)

Disciplina în serviciul educației de I. Dariu, 40 b. (plus porto 10 b)

Ideatul învățătorului român de I. Dariu, 40 b (plus porto 10 b.)

Tragedia Calvarului de abat. Henry Bolo traducere în româneșce de membrii soc. de lect. „Inocențiu M. Clain” din (Blași. Prețul 2 cor. pentru România. 3 lei plus 20 b. porto).

Lilice dela Pind, poesii macedonene originale și daco-române de P. Vulcan. cor 2 (pl. porto 10 b.)

Cartea Sătenului, rovele de Em. Părăanu cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„In veltöre” novele și impresii de Vlăduță, cor. 1.25 (porto 10 b.)

„Amicul tinerimei”, Anul I. fiiă de cunoșțe folositoare de prof. I. Moisil, legat în păreți tari costă 5 cor. (por. 20 b.)

Dietetica populară, scrisă cu deosebită considerațiune la modul de vețuire a țaranului român, de Simeon Stoica, medic pensionat. Conține vre-o 25 figură în text. Se vîde acum în loc de cor. 1.60 cu 1 cor. + 10 b. porto;

Umbre și lumini poesii de Em. Părăanu, cor. 2-50 (porto 20 b.)

Cugete și considerațiuni din experiența vieții lui Arghirobarb. Conține 170 de sfaturi înțelepte, scöșe din pățania vieții. Prețul 20 b. (cu posta 24 b.)

Pilde și sfaturi pentru popor, de Ioan Pop Reteșanul. Cartea conține vre-o 24 descrieri cari cuprind diferite învățături pentru trebuințele țaranilor noștri. 50 b (+ 10 b. porto.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viața Românilor bihoreni, de L. Radov-Sucu. 148 pag. 80. Prețul. 1 cor (+ 10 b. porto.)

Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Pribeagul îndrăgostit Tradusă de Dr. T. Prețul 60 b. (+ 6 b. porto.)

Toaste pentru tot felul de persoane și ocaziuni, de Tit. V. Gheaja, spiritual la nstit. de corecțiune din Gherla. Pr. 40 b. (cu posta 44 b.).

Buchetul, culegere de cântări bătrănesci și naționale de I. Pop Reteșanul. Prețul 50 b. (cu porto 56 b.)

Risete și zimbete, de T. V. Gheaja, cu 254 de anecdote păcălituri și povestiri glumețe. Prețul 60 b. (cu posta 70 b.)

125 chiuțuri de cari strigă feciorii în joc, de I. P. Reteșanul Pr. 24 b. (cu porto 30 b.)

Noți de ernă novele pentru popor, de George Simu. Conține novele cu tendințe morale. Form. 40 250 pag. Prețul c r. 1.20 (cu posta cor. 1.30)

Opșaguri, cât cioplite cât pilite și la lume împărțite, de I. P. Reteșanul. Vre-o 60 de poe-ii glumețe. Pr. 80 b. (+ p. 10 b.)

Schițe din Italia de Teodor Bulc, rețul 2 cor. (+ 20 b. porto).

Amintiri din Grecia de Teodor Bulc; prețul cor. 1.20 (plus 10 b. porto).

Poesii populare despre Avram Iancu adunate și publicate de Simeon Fl. Marin Prețul 1 cor. (+ 10 b. porto)

Musa Someșană, poesii populare din jurul Năsăudului, culese de Iuliu Bognariu, Prețul 50 b. (cu posta 56 b.)

Teoria dramei cu un tractat introductiv despre frumos și artă de prof. Dr. Iosif Blaga Prețul coröne 3.60 (plus 30 b. porto)

„Pe pragul mormântului”, de preotul G. Simu, conține veruri funebrale pentru popor și pentru inteligenți. Pr. 50 bani (+ 6 b. porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Aprilie n. 1902

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Renta ung. de aur 4%, Renta de coröne ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Renta de hărtie austr., Renta de aur austr., Losuri din 1860., Acții de-ale Băncei austro-ungară., etc.

Table with 3 columns: Item description, Price, and Date. Includes Cursul pieței Brașov. Din 17 Aprilie n. 1902. Bancnota rom. Cump. 18.98 Vënd. 19.00, etc.

Sz. 1875—1902. kvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiroság, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy Furnika takarékpénztár végrehajtatónak Baboia Anna végrehajtást szenvedő elleni 128 korona tökekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a sárkányi kir. járásbíróság) területén fekvő a felső veniczei 40 sz. tjkvben végrehajtást szenvedett valamint Boboia János, Zenovia Elisabeta és Anna nevén álló

Table with 4 columns: Property ID, Area, Price, and Status. Lists various land parcels with their respective details.

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi május hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor Felső-Venicze községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beosárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi Február hó 27-ik napján.

A. kir járásbíróság mint tjkönvvi hatóság.

Schupiter, kir. aljbíró.

494,1—1.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov. Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1901.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la óra 5-8 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluși) la ó. 2-45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7-48 min. séra.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la óra 3-55 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 11-40 a. m.
III. Tr. mixt. la óra 6-55 min. séra.
IV. Trenul accel. la óra 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Cluși).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la óra 9-18, cu Ciuc-Szereda, la óra 10-40 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8-50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3-15 m. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zărnești (gar. Bartolomeiu).

- I Trenul mixt la óra 9-2 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 5-26 min. p. m.

De la Brașov la Ciuc-Gyimes:

- I Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8-50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3-15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul de persoane la óra 8 dim.
II Tr. accel. peste Cluși la ó. 2-9 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 10-25 min. séra.

Dela București la Brașov:

- I. Trenul accel. la óra 2-18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9-27 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7-55 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la óre 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda óra 9-30)
II. Trenul de pers. la óra 1-53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5-17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6-50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8-54 dim.)

Dela Zărnești la Brașov (gar. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la óra 7-2 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1-17 min. p. m.

Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:

- I. Trenul de pers. la óra 8-25 m. dim.
III. Trenul de pers. la óra 1-53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6-50 min. séra.